

ULOMENÉ PÁRÁTKO

Jiří Kolář

Jednou ráno se probudím
a cítím nepříjemné šimrání v levém koutku úst
Vstanu
jdu k zrcadlu a div nezdřevěním:
Mezi dolním špičákem a první stoličkou
trčí kvetoucí jabloň
Okouzlen krásou a vůní začal jsem se holit
Ale než jsem byl hotov
strom odkvetl
ptáci ukrytí v listoví vyvedli mladé
a zarděl se renetami velkými jako melouny
Musil jsem časně do Prahy
tak nezbývalo než strom porazit a očesat
Jak živ už nesním tolik jablek
a dodnes nesmím k závinu ani přičichnout!

Od těch dob nevezmu do ruky dřevěné párátka
a používám slonové
Když mi uvázne mezi zuby štěpinka slonoviny
a k snídani mi na některém řezáku balancuje mamut
vytočím zoo
oni si pro zvíře přijedou a mám svatý pokoj

